

D E C I Z I E

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului și de către inculpatul Vasilev Constantin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 20 februarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Vasilev Constantin xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.05.2017 - 20.02.2018;

Instanță de apel: 11.04.2018 - 22.05.2018;

Instanță de recurs: 06.09.2019 - 13.11.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 20 februarie 2018, Vasilev Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, cu aplicarea art.82 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Mihalachi Andrei și Batâr Marin a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Vasilev Constantin în beneficiul lui Mihalachi Andrei prejudiciul moral în sumă de 8 000 lei și în beneficiul lui Batâr Marin prejudiciul moral în sumă de 8 000 lei, în rest acțiunile civile au fost respinse.

A fost respinsă cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 492 lei.

2. Prima instanță a constatat în fapt că, Vasilev Constantin, la 29 ianuarie 2017, aproximativ la ora 03:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în apropierea localului „Artist” de pe str. Alecu Russo 20, din sectorul Ciocana, mun. Chișinău, încalcând grosolan ordinea publică, a inițiat un conflict spontan cu Mihalachi Andrei și Batâr Marin și fără nici un motiv, acționând cu intenție directă, în prezența altor persoane care se aflau în preajmă, le-a aplicat intenționat multiple lovituri cu un obiect necunoscut ascuțit peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i lui Mihalachi Andrei vătămări corporale care, conform raportului de expertiză nr.515/D din 06.03.2017, se califică ca vătămare corporală ușoară, iar lui

Marin Fiodor vătămări corporale care, conform raportului de expertiză judiciară nr.516/D din 03.03.2017, se califică ca vătămare corporală ușoară.

3. Avocatul Gheorghe Ionaș în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile acestuia nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și respingerea acțiunilor civile.

În motivarea apelului a invocat că, starea de fapt constatată de prima instanță fost bazată pe aprecierea eronată a probelor, și anume a declarațiilor inculpatului Vasiliev Constantin, martorilor Dicusar Ecaterina și Guriță Diana, procesului-verbal de examinare a imaginilor video din intrarea în localul „Artist”, din 25.02.2017, di care rezultă că, părțile vătămate îl așteaptă pe inculpat și pe Dicusar Ecaterina și Gurița Diana, le blochează acestora trecerea, după care Mihalachi Andrei la lovit pe inculpatul Vasiliev Constantin.

Astfel, apărătorul a indicat că, contrar dispozițiilor art.art.24 alin.(2), 26 alin.(1), 384 alin.(4) Cod de procedură penală, prima instanță în sentința adoptată, nu a dat apreciere cuvenită probelor administrate, nu și-a motivat soluția suficient și a fost adoptată hotărârea de condamnare doar în baza indicării anumitor probe ale părții acuzării enunțate în rechizitoriu.

Deși, din procesul-verbal al ședinței primei instanțe rezultă că au fost audiați inculpatul, părțile vătămate, martorii acuzării și cercetate materialele dosarului penal, din cuprinsul sentinței se observă că instanța nu a apreciat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării probele cercetate în raport cu circumstanțele stabilite în cauză.

Din conținutul sentinței rezultă că instanța face trimitere la câteva norme generale și principii privitor la necesitatea adoptării unei hotărâri motivate însă de fapt emite un act judecătoresc nemotivat în care nu se regăsește aprecierea probelor, combaterea argumentelor apărării și descrierea detaliată a motivelor din care instanța a constatat prezența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal în acțiunile lui Vasiliev Constantin.

De asemenea, prima instanță a omis indicarea și aprecierea în sentința adoptată a imaginilor video din fața localului „Artist”, or, aceste înregistrări au o importanță probantă deosebită și obiectivă a circumstanțelor cauzei și combat integral învinuirea înaintată lui Vasiliev Constantin.

Astfel, în speță, acțiunile părților vătămate Batîr Marin și Mihalachi Andrei asupra inculpatului au fost percepute de către acesta ca fiind un pericol real, direct, imediat și material asupra vieții și sănătății sale și a cet. Dicusar Ecaterina și Gurița Diana, iar Vasiliev Constantin a recurs la aplicarea violenței în scopul încetării atacului declanșat, iar în aceste circumstanțe există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei - legitima apărare.

A mai invocat apărarea că, a fost încălcat dreptul inculpatului Vasiliev Constantin la un proces echitabil, garantat de art.6 CțEDO și art.20 din Constituție.

De asemenea, prima instanță a pus la baza condamnării lui Vasiliev Constantin declarațiile martorului Iurcu Natalia, care a fost audiată doar în cadrul urmăririi penale și fără a fi respectată condiția confruntării cu inculpatul, prin ce nu a fost respectat principiul egalității armelor.

Subsidiar apelantul a invocat că, vătămrile corporale ușoare cauzate de către inculpat părților vătămate Mihalachi Andrei și Batîr Marin se încadrează

vizibil în prevederile art.78 alin.(1) Cod contravențional, însă fapta de aplicare a violenței de către Vasilev Constantin a avut loc în stare de legitimă apărare. La baza motivelor huliganice urmează a fi constatate anumite emoții negative, însoțite de o izbucnire emoțională, aparent, fără un anumit motiv, lipsită de vreun pretext, fie are la bază un pretext neînsemnat sau inventat.

Din totalitatea probelor administrate se atestă că, acțiunile inculpatului Vasilev Constantin nu au fost îndreptate împotriva ordinii publice dar au avut scopul stopării acțiunilor jignitoare, huliganice și violente ale părților vătămate Mihalachi Andrei și Batîr Marin. Un element esențial al infracțiunii de huliganism îl reprezintă prezența sau lipsa stării de ebrietate deoarece aceasta condiționează comportamentul huliganic al persoanei. La caz, a fost constatată prezența stării de ebrietate avansate la părțile vătămate Mihalachi Andrei, Batîr Marin și lipsa acesteia la inculpat, faptul dat fiind constatat cu certitudine, deoarece a fost confirmat de către părțile vătămate, de martorii acuzării și de către inculpat.

Conflictul iscat între inculpat și părțile vătămate a fost provocat, inițiat de către părțile vătămate, fiind astfel, create relații personale ostile între inculpat și părțile vătămate, motive din care fapta inculpatului nu poate fi calificată ca fiind îndreptată împotriva ordinii publice, ci îndreptată nemijlocit asupra persoanelor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată prin declarațiile părților vătămate Batîr Marin și Mihalachi Andrei, martorilor Dicusar Ecaterina, Gurița Diana, Vacarciuc (Ciuperca) Cristina, Iurcu Natalia; raportul de expertiză judiciară nr.515/D din 06.03.2017 (f.d.69); raportul de expertiză judiciară nr.516/D din 03.03.2017 (f.d.88); raportul de expertiză judiciară nr.517/D din 06.03.2017 (f.d.103); procesul-verbal de ridicare din 28.01.2017 și de examinare a imprimărilor video, un DVD-R de marca „acme” cu capacitatea de 4.7GB, pe care sunt înregistrările video din 29.01.2017 din incinta localului „Artist”, amplasat pe str. Alecu Russo 20, din sectorul Ciocana, mun. Chișinău (f.d.44.); procesul-verbal de ridicare din 24.02.2017 și de examinare a imprimărilor video, un DVD-R de marca „acme” cu capacitatea de 4.7GB, pe care sunt înregistrările video din 29.01.2017, din afara localului „Artist”, amplasat pe str. Alecu Russo 20, din sectorul Ciocana, mun. Chișinău (f.d.36); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 02.03.2017 (f.d.54).

Astfel, instanța de apel, analizând sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea prevederilor legale, la fel purtând un caracter consecvent, utile, real, coroborând între ele, dar și cu declarațiile martorilor și a părților vătămate, din care rezultă indubitabil că acțiunile inculpatului Vasilev Constantin, întemeiate au fost categorisite corespunzător art.287 alin.(3) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a respins argumentele apărării invocate în apel referitor la faptul că prima instanță nu a apreciat declarațiile participanților la proces corespunzător, or, în ședința instanței de apel declarațiile martorilor, a părților vătămate, dar și sistemul de acte administrate în cadrul

urmăririi penale, repetat au fost analizate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, totodată, persoanele audiate au oferit declarații sub prestație de jurământ, iar instanța de judecată le-a apreciat corespunzător.

La fel, instanța de apel a respins argumentele apărării că, prima instanță neîntemeiat a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorului Iurcu Natalia, or, pe de o parte, aceste declarații au fost date citirii și examinate în ședința de judecată, însă aceste declarații nu au fost puse la baza sentinței în mod independent, ci s-a stabilit că cele relatate de acest martor la urmărirea penală, coroborează cu alte probe, care au fost cercetate în ședințele de judecată.

În continuare, instanța a respins și alegațiile apărării referitor la mențiunea precum că acțiunile lui Vasiliev Constantin nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, deoarece întreprinderea de acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra a două persoane, și care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, este suficientă pentru a fi în prezența componentei de infracțiune prevăzute de art.287 Cod penal.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 34 alin.(2) lit. b), 75, 76, 77, 82 Cod penal și întemeiat a stabilit că față de inculpatul Vasiliev Constantin urmează a fi aplicată sancțiunea penală sub formă de închisoare, pe termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Sub acest aspect, instanța de apel a notat că, aplicarea pedepsei cu închisoarea va asigura restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni și va duce la conștientizarea de către inculpat a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale, prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal.

4.3. În ce privește latura civilă, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.219 Cod de procedură penală, art.art.14 alin.(1), 1398 alin.(1) Cod civil și art-118 Cod de procedură civilă, a indicat că, partea vătămată Mihalachi Andrei a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 80 000 lei, iar Batîr Marin a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 20 000 lei, însă întru susținerea cerinței privind încasarea prejudiciului material aceștia nu au prezentat probe instanței de judecată precum că ar fi suportat cheltuieli pentru tratament precum și pentru reabilitare din care considerente cerința dată, întemeiat a fost respinsă.

În continuare, referitor la prejudiciul moral, instanța de apel a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cert că inculpatul le-a cauzat părților vătămate suferințe fizice și psihice. Astfel, vinovăția inculpatului Vasiliev Constantin fiind integral dovedită, cât și legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și prejudiciul cauzat, ținându-se cont și de nivelul de consecințe negative suferite, pe plan fizic și psihic de către părțile vătămate, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost vătămate aceste valori, prima instanță a admis just, parțial capătul de cerere al părților vătămate.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță a pronunțat o sentință întemeiată, careva erori nu a admis la examinarea cauzei și respectiv, pedeapsa stabilită inculpatului este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către prima instanță, sentința fiind legală și întemeiată.

5. Avocatul Iobaș Gheorghe în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, iar acțiunile civile să fie lăsate fără soluționare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, învinuirea înaintată inculpatului Vasiliev Constantin nu și-a găsit confirmarea pe parcursul cercetării judecătorești iar acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

Consideră că, starea de fapt constatată de instanța de fond a fost bazată pe aprecierea eronată a probelor, și anume a declarațiilor inculpatului Vasiliev Constantin, martorilor Dicusar Ecaterina și Guriță Diana, procesului-verbal de examinare a imaginilor video din intrarea în localul „Artist”, din 25.02.2017, di care rezultă că, părțile vătămate îl așteaptă pe inculpat și pe Dicusar Ecaterina și Guriță Diana, le blochează acestora trecerea, după care Mihalachi Andrei la lovit pe inculpatul Vasiliev Constantin.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au adoptat hotărâri eronate și nemotivate, reieșind doar din declarațiile date în instanța de judecată de către părțile vătămate, fără a fi examinate în ansamblu probele obiective administrate pe parcursul cercetării judecătorești.

Din conținutul sentinței, rezultă că instanța face trimitere la câteva norme generale și principii privitor la necesitatea adoptării unei hotărâri motivate însă de fapt emite un act judecătoresc nemotivat în care nu se regăsește aprecierea probelor, combaterea argumentelor apărării și descrierea detaliată a motivelor din care instanța a constatat prezența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, în acțiunile lui Vasiliev Constantin.

De asemenea, prima instanță a omis indicarea și aprecierea în sentința adoptată a imaginilor video din fața localului „Artist”, or, aceste înregistrări au o importanță probantă deosebită și obiectivă a circumstanțelor cauzei și combat integral învinuirea înaintată lui Vasiliev Constantin.

Astfel, în speță, acțiunile părților vătămate Batîr Marin și Mihalachi Andrei asupra inculpatului au fost percepute de către acesta ca fiind un pericol real, direct, imediat și material asupra vieții și sănătății sale și a cet. Dicusar Ecaterina și Guriță Diana, iar Vasiliev Constantin a recurs la aplicarea violenței în scopul încetării atacului declanșat, iar în aceste circumstanțe există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei - legitima apărare.

Subsidiar recurentul invocă că, din totalitatea probelor administrate se atestă că, acțiunile inculpatului Vasiliev Constantin nu au fost îndreptate împotriva ordinii publice dar au avut scopul stopării acțiunilor jignitoare, huliganice și violente ale părților vătămate Mihalachi Andrei și Batîr Marin. Un element esențial al infracțiunii de huliganism îl reprezintă prezența sau lipsa stării de ebrietate deoarece aceasta condiționează comportamentul huliganic al persoanei. La caz, a fost constatată prezența stării de ebrietate avansate la părțile vătămate Mihalachi Andrei, Batîr Marin și lipsa acesteia la inculpat, faptul dat fiind constatat cu certitudine, deoarece a fost confirmat de către părțile vătămate, de martorii acuzării și de către inculpat.

Conflictul iscat între inculpat și părțile vătămate a fost provocat, inițiat de

către părțile vătămate, fiind astfel, create relații personale ostile între inculpat și părțile vătămate, motive din care fapta inculpatului nu poate fi calificată ca fiind îndreptată împotriva ordinii publice, ci îndreptată nemijlocit asupra persoanelor.

Din probele administrate de către instanța de judecată în cadrul cercetării judecătorești rezultă că în cazul dat nu există câteva semne obligatorii ale infracțiunii de huliganism, nu sunt prezente laturile obiective și subiective a aceste infracțiuni. Astfel, nu s-a confirmat starea de fapt indicată în învinuire în partea ce ține de faptul că Vasiliev Constantin ar fi comis acțiuni huliganice intenționate de încălcare grosolană a ordinii publice.

Este menționabil faptul că acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice. Acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot desfășura și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice.

Prin învinuire, lui Vasiliev Constantin i se incriminează încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită. Însă, conform art.3 alin.(2) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006, „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, prin „*acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică*” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Totodată, prin obrăznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului, întreruperea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor sau organizațiilor etc.

Consideră că a fost constatat cu certitudine faptul că momentul aplicării loviturilor din partea inculpatului a avut loc doar în urma acțiunilor violente și jignitoare ale părților vătămate, fapt ce rezultă expres din înregistrarea video și din procesul-verbal de examinare a acesteia. În acest caz acțiunile de aplicare a violenței nu au fost îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, ci acțiunea de lovire a fost orientată nemijlocit asupra părților vătămate, lovituri care au fost provocate de acostarea jignitoare a concubinei inculpatului și de violența inițial aplicată de Mihalachi Andrei și Batîr Marin asupra lui Vasiliev Constantin.

Astfel, în acțiunile inculpatului Vasiliev Constantin nu pot fi prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

De asemenea, prima instanță a pus la baza condamnării lui Vasiliev Constantin declarațiile martorului Iurcu Natalia, care a fost audiată doar în cadrul urmăririi penale și fără a fi respectată condiția confruntării cu inculpatul, prin ce nu a fost respectat principiul egalității armelor. În acest caz, partea apărării nu a avut posibilitatea rezonabilă să-și prezinte cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajată în raport cu partea acuzării iar între părți nu a fost menținut un echilibru corect (Cauza CEDO Condron v. Regatul Unit din 02.05.2000, Cauza Krcmar și alții v. Republica Cehă din 03.03.2000).

Contrar art.414 alin.(3), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, instanța de apel, în decizia sa s-a pronunțat superficial or nu s-a pronunțat asupra motivelor respingerii apelului apărătorului, în partea ce ține de legalitatea

acțiunilor părților vătămate care au inițiat aplicarea loviturilor față de Vasilev Constantin, existența relațiilor personale ostile dintre inculpat și părțile vătămate și lipsa în acest caz a infracțiunii de huliganism, Vasilev Constantin a recurs la aplicarea violenței în scopul încetării atacului declanșat asupra sa de către părțile vătămate iar în aceste circumstanțe există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei-legitima apărare, etc. Sub acest aspect apărarea a făcut trimitere la practica CtEDO Hiro Balani v. Spania.

În asemenea circumstanțe, recurentul consideră că, a fost încălcat dreptul inculpatului Vasilev Constantin la un proces echitabil, garantat de art.6 CțEDO și art.20 din Constituție.

5.1. Inculpatul a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri corecte, deoarece, fără a se ține cont de înregistrările video și declarațiile martorilor, a fost condamnat pentru o faptă pe care nu a săvârșit-o.

6. Asupra recursurilor declarate a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale, deoarece prima instanță și instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au verificat, s-au pronunțat și au apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. La fel, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat de avocat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiurile de casare stipulate la pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În esență, criticele recurenților se axează pe ideea că instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea lui C. Vasilev în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Verificând alegațiile recurenților, în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului și menținere a sentinței a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în

conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile lui Vasiliev Constantin a elementelor infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(3) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componente de infracțiune prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterează căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în 12 cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.5. și 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate și pe critica modului în care instanțele de fond au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art.art.6 pct.11¹), 27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul avocatului Ionaș Gheorghe că, acțiunile părților vătămate Batîr Marin și Mihalachi Andrei asupra inculpatului au fost percepute de către acesta ca fiind un pericol real, direct, imediat și material asupra vieții și sănătății sale și a cet. Dicusar Ecaterina și Gurița Diana, iar Vasiliev Constantin a recurs la aplicarea violenței în scopul încetării atacului declanșat, deci în aceste circumstanțe există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei - legitima apărare, or, nu se încadrează în conceptul de legitimă apărare presupusul atac în viitor. În cazul unui atac în viitor persoana are posibilitatea de a preveni atacul inclusiv anunțând organele abilitate cu funcții de combatere a criminalității. Astfel, din declarațiile inculpatului, reținute de instanța

de apel în decizia sa, rezultă că acesta cunoștea despre faptul că părțile vătămate îl așteptau afară.

Referitor la argumentul avocatului că, din totalitatea probelor administrate se atestă că, acțiunile inculpatului Vasilev Constantin nu au fost îndreptate împotriva ordinii publice dar au avut scopul stopării acțiunilor jignitoare, huliganice și violente ale părților vătămate Mihalachi Andrei și Batîr Marin, Colegiul penal ține să menționeze că instanța de apel corect a indicat că, întreprinderea de acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra a două persoane, și care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, este suficientă pentru a fi în prezența componentei de infracțiune prevăzute de art.287 Cod penal.

La fel, instanța de recurs respinge și argumentul apărării că, un element esențial al infracțiunii de huliganism îl reprezintă prezența sau lipsa stării de ebrietate deoarece aceasta condiționează comportamentul huliganic al persoanei, iar la caz, a fost constatată prezența stării de ebrietate avansate la părțile vătămate Mihalachi Andrei, Batîr Marin și lipsa acesteia la inculpat, deoarece pentru infracțiunea prevăzută de art.287 Cod penal, starea de ebrietate poate fi reținută doar ca o circumstanță agravantă, iar la caz, aceasta nu poate fi imputată părților vătămate.

În continuare, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele avocatului că, prin învinuire, lui Vasilev Constantin i se incriminează încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, deoarece însăși avocatul invocă că, conform art.3 alin.(2) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006, „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, prin „*acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică*” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Totodată, prin obrăznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului, întreruperea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor sau organizațiilor etc.

La fel, instanța de recurs menționează că, prin huliganism însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, se conține atât violența psihică, cât și cea fizică, manifestată prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

În acest context se reține că, instanța de apel corect a reținut că, acțiunile inculpatului Vasilev Constantin, au fost săvârșite în public, adică în prezența, a două sau mai multe persoane, exprimate prin acțiuni ce periclitează ordinea publică și totodată provoacă vătămarea integrității corporale sau sănătății persoanei.

Din acest considerente, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat și

argumentele apărării că, acțiunile de aplicare a violenței nu au fost îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, ci acțiunea de lovire a fost orientată nemijlocit asupra părților vătămate, loviturile care au fost provocate de acostarea jignitoare a concubinei inculpatului și de violența inițial aplicată de Mihalachi Andrei și Batîr Marin asupra lui Vasiliev Constantin.

De asemenea, Colegiul penal respinge argumentul avocatului Ionaș Gheorghe că, prima instanță a pus la baza condamnării lui Vasiliev Constantin declarațiile martorului Iurcu Natalia, care a fost audiată doar în cadrul urmăririi penale și fără a fi respectată condiția confruntării cu inculpatul, prin ce nu a fost respectat principiul egalității armelor, deoarece acest fapt nu este de natură să răstoarne hotărârile adoptate, or, aceste declarații nu au fost reținute de către instanța de apel, iar acest fapt nu a dus la casare sentinței de condamnare, instanța de apel stabilind vinovăția inculpatului în baza celorlalte probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile.

Totodată, se reține că motivele invocate în recursurile de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că fapta întrunește toate elementele infracțiunii incriminate.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului și de către inculpatul Vasiliev Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, în cauza penală în privința lui *Vasiliev Constantin xxxxx*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 12 decembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac